

ФОРМУЛАТА

По фрагмент от Библията – Петокнижието – Тора/
/миниатюра/

Щом Адам и Ева усетили, че са приковани към безкрайно кръглата форма на райската ябълка – нещо като заложници на божественото творение в Едем, отхапали от нея едно парче. Тоест – разкъсали халката на стягащия ги живот. И умувайки над това малко ръбесто парче ябълка проумели, че в света, освен кръглите форми има и други. С две думи – открили възможността да избират, преодолявайки пасивната инертност чрез изразяване на свободната си воля.

И тръгнал Човекът по ръбестите, ъглови, тристенни, четиристенни, многостенни, изходни, безизходни, успоредни, кръстосващи се, раздалечаващи се, разминаващи се... пътища. И грешал, и се поправял, и страдал, понякога се радвал и така..., та до днешни дни.

Оттогава все му се иска някак си да вмести ъгловата форма в кръглата, ама тъй, че хем да е свободен, за да има избор, хем да си е едно с Господ. И тъкмо да я нагоди, щръкне извън кръга някой неконтролируем ръб, изскочи произволен или изкривен радиус, засили се неудържимо хипотенуза, кръстосат се в неподходящ момент диагонали и прочие, и прочие, но Човекът е упорит. В света на неограничените възможности невъзможното става все по-относително. Кой знае, може и да открие някога формулата на пълното съвместяване. А като я открие, ще стане ли по-задоволен, по-щастлив, по-...?

Дарина Цветкова